A°. 1841. N°. 89.

# ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 8 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

## *Uitzigten op financiële verbetering.*

Nadat de minister van financiën door de wet de magtiging had verkregen om over het loopende jaar, tot dekking der behoeften van den achterstand, twaalf millioen in 5 pCt. werkelijke schuld te creëeren, had een ieder verwacht dat hij, het vroeger voetspoor volgende, onmiddelijk van die bevoegdheid gebruik zou hebben gemaakt. Dit echter is niet geschied; de rentebetaling van 1 april werd aangekondigd en had plaats, zonder dat er eene leening was uitgeschreven. Half officiëel werd wijders te kennen gegeven, dat ook de ermijn der rentebetaling, op 1°. juli verschijnende, zonder tot leening toevlugt te nemen, zal kunnen te boven gekomen worden; ja zelfs dat waarschijnlijk in den loop van 1841 de schuldenlast niet zal worden vermeerderd.

Nu riepen de Amsterdamsche beursmannen: hozanna! de minister van financiën heeft 12 millioen bespaard! — Die gevolgtrekking, gelijk wij in ons nommer van den 4den dezer zeiden, is onjuist. Men moet zich geene hersenschimmen vormen. De schulden, door de vorige regering wettig of onwettig gemaakt, moeten — zoo willen het onze »Vertegenwoordigers" — door de natie worden betaald; daartoe zal dus eenmaal, zoo al niet voor het geheel, dan toch voor een gedeelte, eene leening noodzakelijk zijn, of althans 's lands geld moeten besteed worden.

Intusschen is het te prijzen dat de minister geen gretig gebruik heeft gemaakt, noch voornemens schijnt te maken, van de hem wettelijk gegevene bevoegdheid; daardoor heeft hij een grooten stap gedaan om het vertrouwen te winnen, en als gevolg daarvan zal hij eene eventuële leening tot voordeeliger voorwaarden kunnen plaatsen, dan wanneer hij onmiddelijk de schuld vermeerderd had.

Wanneer werkelijk de minister het jaar kan doorkomen zonder geldleening, zoo zal de rente van *f* 12,000,000 bespaard zijn; dus *f* 600,000. Geschiedt zulks niet ten koste van den beloofden spoorweg tusschen Amsterdam en Arnhem, dan is dit eene aanmerkelijke besparing; en voor zoo ver het niet gebruik maken van de erlangde bevoegdheid tot het uitschrijven eener leening van *f* 12,000,000, daaraan toe te schrijven is dat de teruggave van de kapitalen der spoorweg-onderneming, onder de vorige regering van die bestemming vervreemd, wordt vertraagd, zoo komt den heer ROCHUSSEN, gelijk wij boven aanmerkten, althans die lof toe, dat hij niet, gelijk zijne voorgangers, ter bestrijding der staatsuitgaven, meerdere middelen behoeft dan hem daartoe wettig zijn verleend.

Gaat de minister op dien weg voort, zoo zou men ook de hoop mogen voeden dat hij in het volgend jaar geen geheel, maar slechts een gedeeltelijk gebruik zal maken van de hem gegevene bevoegdheid. Zoodanig resultaat zou, bij vergelijking met ons verleden, gunstig zijn. Vroeger zag men de Nederlandsche schulden steeds vermeerderen, terwijl die van andere mogendheden werden verminderd; men zou dan het vreemde schouwspel zien dat andere staten nieuwe schuld schiepen, terwijl Nederland er zich van onthield.

Voor zoo ver ook de Staten-Generaal goedvinden de door de vorige regering jegens de Handelmaatschappij onwettig gecontracteerde schuld te homologeren en voor rekening der natie te laten komen, kon men niet anders dan met genoegen vernemen dat de wijzigingen, in de contracten met de Handelmaatschappij door de ministers van marine en koloniën en van financiën bedongen, eene ruimer bijdrage uit de geldmiddelen der Overzeesche bezittingen doen verwachten en den weg gebaand hebben om een tweejarig budget te gemoet te zien, 't geen zonder buitengewone middelen zal gedekt worden.

Daar echter die aangekondigde wijzigingen geheim worden gehouden, zoo kan men dienaangaande nog geene gegronde hoop vatten, en moet men zich vergenoegen met te wenschen dat de »bescheidenheid" der Kamer de natie niet beletten zal daaromtrent eenige zekerheid te erlangen. Haar vertrouwen is te lang en te veelvuldig te leur gesteld om nogmaals zonder eigen overtuiging te worden geschonken. Dat de Kamer, die zoo lang vertrouwde, daarmede, des goedvindende, voortga of weder aanvange, — het zou voor de natie geene reden zijn om eveneens te doen.

Bijaldien dus de ministers van financiën en van marine en koloniën vertrouwen willen vestigen bij de natie, of hare toejuiching begeeren, — zoo zal het noodig zijn dat zij haar, en niet slechts hare »Vertegenwoordigers," laten oordeelen over de gronden, waarop dat vertrouwen zou moeten gevestigd zijn.

## Buitenlandsche berigten.

### TURKIJE.

*Weenen*, *25 april.* Het Oostersche vraagstuk, hetwelk de Europische diplomatie zoo lang bezig hield, nadert thans zijn einde. De Porte heeft, luidens stellige berigten, zich onvoorwaardelijk aan de besluiten der Londensche conferencie onderworpen, en daar de laatste instructiën welke lord *Ponsonby* ontving, van dien aard zijn dat hij geene nieuwe hindernissen opwerpen mag, zoo kan men de bezwaren van dit vraagstuk definitief te boven gekomen achten. (*Oberd. Z.*)

— Luidens particuliere berigten uit Konstantinopel schijnt de buitendien reeds zwakke gezondheid van *Abdul-Meschid* door ongeregelde levenswijze meer en meer te worden uitgeput. In geval van overlijden, zou zijn broeder *Abdul Aziz* (geboren den 9den februari 1830) hem opvolgen. Van deze geeft de *Morning Herald* de volgende schets; »De erfopvolger van den tegenwoordigen sultan, *Abdul Aziz*, wordt, overeenkomstig de ijverzuchtige politiek der Osmannische dynastie, in het paleis als het ware gevangen gehouden. Zijne vertrekken gelijken eene menagerie, en zijn met kippen, eenden en andere huisdieren opgevuld, welke hij zeer lief heeft en zelf voedert. Hij is ook zeer ervaren in het koorddansen en voert de moeijelijkste passen zonder balanceerstok uit; een talent hetwelk hem in het vervolg te stade kan komen om het Europische evenwigt te bewaren."

### ZWEDEN en NOORWEGEN.

*Stockholm*, *23 april.* Na levendige debatten, die drie dagen hebben geduurd, heeft eergisteren avond de meerderheid van den adelstand, bij de laatste der vier stemmingen, het voorstel der commissie tot verandering der Vertegenwoordiging met 155 tegen 22 (een ander berigt zegt 62) stemmen verworpen, terwijl een aanmerkelijk getal leden zich buiten stemming hebben gehouden. Gevolgelijk is het lot der bedoelde hervorming — bijaldien er geene buitengewone rijksdagen worden gehouden — weder tien jaren lang uitgesteld; want mogt ook zoodanig voorstel op den eerstvolgenden rijksdag weder ter sprake komen, zoo zou, zelfs in de gunstigste onderstelling, de beslissing toch eerst op den daarna volgenden kunnen worden genomen. De oppositie-bladen laten zich intusschen vrij sterk over het gebeurde uit; zoo zegt *Dagligt Allehanda*: Door dit besluit hebben nu ook de ridderschap en de adel aan het Zweedsche volk getoond, dat de tegenwoordige rijksstanden, althans niet op grondwettigen weg, gezind zijn de billijke aanspraken op eene verandering der vertegenwoordiging te erkennen, daar namelijk, met voorbijgang van vroeger genomen besluiten, drie standen elke poging om deze vraag wettig te behandelen, afwijzen. Dit kan eene nuttige ervaring wezen voor hen, die zich nog illusiën maakten betrekkelijk de meerderheid in de drie bevoorregtstanden." Het moet niet verwonderen hieronder ook den burgerstand aangeduid te zien, want daar deze, volgens zijne inrigting, slechts uit burgers van steden bestaat — en hoe gering zijn niet schier al onze steden! — komt hun de benaming van *bevoorregt* bijna nog meer dan aan de edellieden en priesters toe." (*P. A. Z.*)

### DENEMARKEN.

*Koppenhage*, *24 april.* De vervolging tegen de pers is in den laatsten tijd met eene gestrengheid doorgezet, welke men in Denemarken nooit te voren kende. Elke week brengt nieuwe geldstraffen en dreigt alzoo onderscheidene bladen door uitputting hunner geldmiddelen te vernietigen. Inzonderheid valt het op, dat de hooge raad zelf zoodanige artikels veroordeelt, welke het hof van appel geheel vrijgesproken had. Nog bedenkelijker voor eene onafhankelijke dagbladpers is de praktijk, welke men sinds eenigen tijd aangenomen heeft, om perszaken met de criminele vormen te vervolgen. Dringt het criminele stelsel met al zijne gevolgen door, zoo zal voortaan geen gentleman zich meer met de oppositiepers kunnen afgeven. (*H. C.*)

### DUITSCHLAND.

*Stuttgart*, *30 april.* De prinses *van Oranje* wier gezondheid langzaam betert, zal de melkkuur te Gais gebruiken. Haar echtgenoot, de kroonprins, amuseert zich hier bijzonder. (*Köln. Zeit.*)

— Volgens een berigt uit Hamburg, in de *Karlsruher Zeitung*, zou, behalve het schip *Echo*, ook het Hamburgsche schip *Louise* als verdacht van slavenhandel, door de Engelsche kruisers, opgebragt zijn. De *Louise* zou, terstond na hare afzeiling van Amerika, door een schip van het Britsche smaldeel der station van Brazilië vervolgd en in open zee aangehouden wezen.

### PRUISSEN.

Men meldt uit Berlijn: Het is niet onbelangrijk, dat terwijl de Russische regering de belasting op de buitenlandsche passen, tot op 25 zilver-roebels halfjaarlijks verhoogd heeft, de Pruissische regering eenen tegenovergestelden maatregel neemt, naardien, tegemoetkoming van het verkeer op de spoorwegen, in plaats van passen, legitimatie-kaarten zullen worden ingevoerd, die niet meer dan 10 zilver-grossen zullen kosten en voor een geheel jaar geldig zijn. (*A. Z.*)

### ENGELAND.

*Londen*, *5 mei.* Het stoomschip *Acadia*, 't welk met brieven van den 16den uit New-York, en van den 17den uit Boston, in Liverpool is aangekomen, heeft geen berigt hoegenaamd van den *President* medege-

bragt. Door het vermissen van dit laatstgenoemde stoomschip, is de werking van de Amerikaansche maatschappij op dit oogenblik verlamd, en is de dag van het vertrek van de *British Queen* nog geenszins bepaald.

— Men scheen in Amerika altijd nog veel goeds te verwachten van den nieuwen president *Tyler*, die, ofschoon afkomstig uit de zuidelijke staten, zoo men zich voorstelde, in den algemeenen geest der constitutie zoude te werk gaan. — De genoemde president heeft gemeend, aan het algemeen verlangen te voldoen, met voor al de godsdienstige gezindheden in de Vereenigde Staten een' vast- en bede-dag uit te schrijven, ter zake van het onverwacht overlijden van den president *Harrison*; — en wel op den 14den mei aanstaande.

— Het ministeriële avondblad levert heden den inhoud van een tractaat van handel en scheepvaart van Groot-Britanje met de staten van het Duitsche tolverbond. Het voert de dagteekening van den 2den maart.

## FRANKRIJK.

*Parijs*, 3 *mei.* Gisteren heeft de doopplegtigheid van den jongen graaf *van Parijs* plaats gehad. Omstreeks elf ure reden de koning, de koningin, de koning der Belgen en de hertogin *van Orleans*, benevens genoemden prins, in de eerste koets gezeten, en in twee andere door de koningin der Belgen, den hertog *van Orleans*, en de overige prinsen en prinsessen gevolgd, van de Tuileriën naar de hoofdkerk van Notre Dame. Vijftien andere rijtuigen maakten verder den trein uit, die, door twee escadrons nationale garde te paard geopend en door een escadron kurassiers gesloten werd. — Zij, die gewoon zijn op alles aanmerkingen te maken, schrijven het aan vrees voor rustverstoring toe, dat de optogt gedeeltelijk een' anderen weg gevolgd is dan bij het programma was aangeduid.

Aan den ingang van het kerkgebouw, dat, zoo uitals inwendig, prachtig en smaakvol versierd was, is de koning door den aartsbisschop en de overige geestelijkheid ontvangen, met eene korte aanspraak van eerstgenoemde, in welke hij het denkbeeld ontwikkelde dat de heilige doop, die aan christenen van allen rang en stand zonder onderscheid wordt toegediend, de hechtste waarborg voor de wederkeerige welwillendheid en zekerheid van vorsten en onderdanen moet opleveren.

Onder het spelen van een' statigen marsch, zette zich de koninklijke familie op de voor haar bestemde plaatsen tegenover het hoogaltaar neder, waar zij door de ministers en verdere hooge staatsambtenaren, de maarschalken van Frankrijk, de leden der wetgevende kamers en de hooge geestelijkheid omringd werd. Ook de afgezonderde galerijen waren met genoodigden van hoogen rang, onder welke men de infanten van Spanje opmerkte, vervuld.

Na het opzingen van het *Veni Creator*, werd tot den doop overgegaan. De koning en de koningin stonden als peter en meter. De vorstelijke doopeling droeg een wit kanten kleed, met een wit satijnen mantel overdekt, en bij het inkomen eene witte muts met pluimen.

Vervolgens werden verscheiden kerkgezangen en eindelijk het *Te Deum* aangeheven, waarna de doopacte door den koning en de leden der koninklijke familie geteekend is. Reeds ten één ure waren deze weder op de Tuileriën teruggekeerd.

Hier had eene plegtigheid van verschillenden aard plaats, de overgifte namelijk van den degen, door den municipalen raad der hoofdstad voor den graaf *van Parijs* bestemd. Dit geschenk werd door den koning, in naam van zijnen kleinzoon, aanvaard, met deze woorden: »Het is mijne taak te beletten dat deze degen de schede verlate; maar mogt het noodig zijn dat hij dien verliet, dan zal het voor de goede zaak, voor de zaak van het land zijn, en ik sta er voor in dat mijn kleinzoon er zich goed van zal weten te bedienen."

De aartsbisschop van Parijs is door den koning met een kruis en ring in brillanten, en door den hertog *van Orleans* met een' zeer kostbaren myter vereerd geworden. Ook heeft laatstgenoemde hem de som van 10,000 franken doen toekomen, om onder de onders der kinderen verdeeld te worden, welke heden en gedurende de beide volgende dagen, in de verschillende parochiën der hoofdstad, ten doop zullen worden geheven.

— Reeds heeft men per telegraaf berigten, dat het naamfeest van den koning te Calais, Bordeaux, Toulon enz., met veel geestdrift is gevierd.

— De dag van den 2den mei is waardiglijk gevierd geworden. Overal heerschte de grootste orde; op aller gelaat waren kalmte en opgeruimdheid te lezen. Er was eene onafzienbare volksmenigte vergaderd op de kaden bij de Tuileriën en in de Champs Elysées. Men heeft geenerlei ongeluk te betreuren. Des avonds was er concert in den tuin der Tuileriën; de koning en zijn gezin zijn op het balkon verschenen. Z. M. werd allerwege met de hartelijkste blijken van sympathie ontvangen. Ten 9 ure werd op de quai d'Orsay een prachtig vuurwerk afgestoken. Alle openbare gebouwen alsmede een groot aantal partikuliere huizen waren verlicht.

*Parijs*, 4 *mei.* De beraadslagingen over de begrooting der uitgaven voor 1842 worden voortgezet, zonder dat de oppositie het noodig acht, zich in ernst te doen gelden. Men heeft zich wel beklaagd over ongeoorloofde handelwijzen, bij de verkiezingen, en over het bevorderen van de instelling van kloosterlijke inrigtingen, tegen den geest der bestaande verordeningen, doch noch het een, noch het ander, heeft tot eenigen bepaalden uitslag geleid.

— Op de verschillende punten van de Parijsche vestingwerken wordt nergens met meer ijver gearbeid, dan aan het fort van den berg Valérien. Dit fort zal de citadel van het geheele stelsel van verdediging worden. Het zal eene oppervlakte van 45 hectaren beslaan, en eene zeer talrijke bezetting kunnen huisvesten.

— Heden heeft de koning, in tegenwoordigheid van eene ontelbare volksmenigte, de tien bataljons Afrikaansche jagers in oogenschouw genomen en vervolgens een vaandel aan dezelve uitgereikt; dit geschied zijnde deelde Z. M. verscheiden eerekruisen uit en nam zelfs zijn eigen ordeteeken van de borst om het aan eenen officier te schenken.

## Binnenlandsche berigten.

*'s Gravenhage*, 4 *mei.* Men verneemt, dat tot hofdame bij het hof van H. K. H. prinses *Frederik der Nederlanden*, benoemd is de barones *A. M. van Zaylen van Nyevelt.*

— Heden is de commissie van de Tweede Kamer, welke belast is met het opstellen van het ontwerp van een nieuw reglement van orde der Kamer, vergaderd geweest.

— Men verneemt, dat het fregatschip koning *Willem II*, van de 's Gravenhaagsche scheepsreederij, in de volgende week naar Batavia zal vertrekken, met een transport troepen, onder het kommando van den 1sten luitenant *Post.*

— Gisteren avond is in deze residentie, in den ouderdom van 74 jaren, overleden Z. Exc. mr. *Cornelis Theodorus Elout*, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen leeuw, minister van staat enz.

— Bij besluit van 26sten april, heeft Z. M. ter vervanging van wijlen den hoogleeraar *S. Strating Ez.*, tot gewoon hoogleeraar in de faculteit van wis- en natuurkundige wetenschappen aan de hoogeschool te Groningen benoemd, den heer *K. Mulder*, thans hoogleeraar in de wis-, natuur- en scheikunde aan het athenaeum te Franeker.

*'s Gravenhage*, 5 *mei.* Z. M. heeft jhr. *J. C. Gevers*, secretaris van legatie aan het hof van Rusland, tot raad van legatie benoemd.

— Z. M. heeft den generaal *Nahuis van Burgst* tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd.

— Z. M. heeft aan de ontvangers der directe belastingen en accijnsen, *J. Wichers*, te Zuidbroek, en *R. H. Koops*, te Kloosterburen (provincie Groningen), toegestaan om onderling van post en standplaats te verwisselen.

— Z. M. heeft de toelating genoodfoofd eener Christelijke afgescheidene gemeente te Langerak en van eene te Dordrecht.

— Z. H. de prins *Paul-Marie-Philemon-Renée van Arenberg* is heden met deszelfs gevolg in deze residentie aangekomen en aan het hôtel de Bellevue afgestapt.

*'s Gravenhage*, 6 *mei* Z. M. is, in den afgeloopen nacht, uit Noord-Braband in deze residentie teruggekeerd.

*Leiden*, 5 *mei.* In navolging van hetgeen er in andere plaatsen, en onder anderen te 's Gravenhage, met een zoo uitmuntend gevolg is tot stand gebragt, is dezer dagen ook hier ter stede, met toestemming van het stedelijke bestuur, opgerigt geworden eene *societeit* VAN VOORZORG, ten doel hebbende om aan de deelnemers op eene zeer gemakkelijke en voordeelige wijze, in geval van ziekte of ongemakken, alle genees- en heelkundige hulp te bezorgen, alsmede aan de arbeidzame klasse, door middel van eene zeer geringe wekelijksche contributie, geldelijke toelage bij ziekte en overlijden te verzekeren; en welke bovendien, naar het reglement, nog vele andere voordeelen oplevert, als daar zijn, b. v., dat de deelhebbers, op dezelfde wijze als particulieren bij ziekten, op eene geldelijke toelage zullen kunnen rekenen; dat de contributie slechts 12 à 15 cents per week bedraagt, naar gelang der voordeelen, die men wenscht te genieten. Men roemt de keuze van bekwame en ijverige doctor, chirurgijn en apotheker. Het is niet geheel onbelangrijk hierbij te voegen, dat de societeit *Uit Voorzorg*, te 's Gravenhage, welke men zoo veel mogelijk getracht heeft op den voet te volgen, op 31 december 1840, het zoo aanzienlijk getal van 6792 leden telde, terwijl hare bezittingen op dat tijdstip bereids uit *ƒ* 56,000 aan certificaten $2\frac{1}{2}$ pCts. werkelijke schuld bestonden.

*Vlissingen*, 3 *mei.* Het eskader, met hetwelk Z. K. H. prins *Hendrik der Nederlanden*, in den loop der maand junij e. k., eenen kruistogt in de Noord-zee zal ondernemen, bestaat, behalve Zr. Ms. fregat *de Rijn*, door hoogstdenzelven gekommandeerd, uit het fregat *Palembang*, kapitein-luitenant *Freudenberg*; korvet *Juno*, kapitein-luitenant *Klein*; brik *de Zwaluw*, kapitein-luitenant *Enslie*; en de stoomboot *Hécla*, kommandant *Gourtzen*, welke bodems zich in het begin der volgende maand ter reede dezer stad zullen verzamelen.

De beide divisiën kanonneerbooten, gekommandeerd geweest zijnde door de kapitein-luitenants ter zee *Jolly* en *Schuit*, zijn tot op acht kanonneerbooten, voor de dienst op de Schelde, verminderd, over welke de kapitein-luitenant ter zee *Ferguson* het bevel zal voeren.

*Venlo*, 3 *mei.* Wij zijn nu zoo gelukkig, dat er eene postwagendienst georganiseerd is tusschen hier en Nijmegen.

Dagelijks vertrekt van hier naar Nijmegen eene gemakkelijke diligence, welke den weg neemt over Gelder en Kleef, daar de route over ons eigen grondgebied zoo slecht is.

Men vleit ons, dat met het maken van den weg van hier naar Nijmegen dezen zomer een aanvang zal gemaakt worden.

Het vertrek van voornoemden wagen is bepaald, van hier 's morgens ten zeven, en van Nijmegen ten zes ure. Zoo veel te aangenamer is dit voor ons, daar het schijnt, dat van het daarstellen eener stoombootvaart tusschen Maastricht, Venlo en Rotterdam niets zal komen. Ten minste loopt hier algemeen het gerucht, dat het bestuur der stoomboot-maatschappij, vreezende dat er geen genoegzaam vervoer zoude zijn tot goedmaking der kosten, geene boot op de Maas in de vaart wil brengen.

ARNHEM, 7 Mei.

Wij vernemen van goederhand, dat alle voorbereidende maatregelen genomen zijn om in den loop van dit jaar alle verkoopbare domeinen publiek te veilen, ten einde met het product de domein-losrenten af te betalen, en de domein-administratie bijna geheel te amortiseren.

## Mengelwerk.

*Aan de redactie der Arnhemsche Courant.*

*'s Hertogenbosch*, 5 *mei.*

Men weet dat Z. M., bij deszelfs komst binnen deze muren, verschillende blijken van onderscheiding en tevredenheid heeft achtergelaten.

Wat aangaat de personen, die in Zr. Ms. hooge gunst mogten deelen, de verdiensten van de meesten hunner zijn mij onbekend; — dat de eerwaarde heer D'AUGUSTINI, de oudste der predikanten, en de hoofden der roomsch-katholijke geestelijkheid met de orde van den Nederlandschen Leeuw werden begiftigd, — dat de burgemeester der stad, die sedert 30 jaren aan het hoofd der burgerij heeft gestaan, tot commandeur dier orde is verheven, — dat de wethouder THIJE HASNES in die onderscheiding mogt deelen, doet elk weldenkend ingezeten genoegen; — lange dienstjaren, algemeene hoogachting gaven hun daarop aanspraak, en de openbare opinie heeft over 's Konings keuze, in dit opzigt, reeds een gunstig oordeel gestreken.

Intusschen heeft het uitermate bevreemd, onder alle overigen niet eenen enkelen naam te vinden als dien van eenen raadsheer LOSECAAT, eene afgevaardigden LUYBEN, eenen agent van 's rijksschatkist SUYS. — Waarom bij deze gelegenheid een' man voorbijgegaan, die meer dan 40 jaren in regterlijke functiën is werkzaam geweest, wiens eerlijkheid en trouw bij zijne medeburgers zoo hoog staan aangeteekend? — Waarom niet die onderscheiding verleend aan den volksvertegenwoordiger, wiens openhartigheid en onafhankelijk karakter zich nooit hebben verloochend, wiens populariteit zoo algemeen in deze provincie is? — Waarom niet aan den verdienstelijken agent, op wien, gedurende zoo vele jaren eene onmetelijke verantwoordelijkheid gerust heeft, van welke hij zich met zoo veel eer als ijver heeft gekweten?

Zou men het niet eene onhandigheid moeten noemen, indien het eens mogelijk ware dat 's konings raadslieden de persoonlijke geneigdheid van Z. M. hadden weten te neutraliseren?

Ik wil voor dit oogenblik mij niet verwonderen, dat de heer HENRI DE WIJS, het werkzaamste en kundigste lid der gedeputeerde staten, niet in aanmerking is gekomen. — Meer dan 40 jaren van *nuttigen* en *belangloozen* arbeid, zoo in de stedelijke regering; armbesturen, godshuizen, gevangenissen, als in de provinciale administratie, gaven hem aanspraak op de erkentelijkheid zijner medeburgers niet alleen, maar ook op de welwillendheid van den vorst; — doch welke ook de betuigingen van welgevallen mogten wezen, die uit den mond des konings hem werden gegeven, — zoo vermeent men van goederhand te zijn onderrigt, dat de wrijving welke tusschen hem, in *ambtsbetrekking*, en den heer gouverneur der provincie bestaat, een obstakel geweest is tegen alle openbare onderscheiding, welke Zijn Ed. anders ten deel zou zijn gevallen. — Wrijving die thans zoo hoog is geklommen en van zoo ernstigen aard is geworden, dat dezelve niet anders dan op eene officiële wijze, door tusschenkomst van hoogere autoriteiten, zal kunnen worden opgeruimd, en welligt een van beiden onherstelbaar zal compromitteren.

---

## De Maagdensprong.

(*Slot van no. 88.*)

Het oog van den surdar fonkelde, en het scheen alsof zijne tot nog toe met moeite onderdrukte woede met eene vreesselijke hevigheid zou uitbarsten; maar hij bedwong zich met geweld, en zeide op strengen toon: » *moet*? — YOUSSAFF-bey, weet gij met wien gij spreekt?" — » Ja, *moet*, Kkan, dat is mijn woord. Gij weet wel dat de verachtelijke vleitaal uwer Kuzzillashische gunstelingen mij niet eigen is, en ik herhaal het u, indien de genade, die de beproefde en trouwe dienaar van zijnen vriend en heer verzoekt, zal worden toegestaan, dan *moet* het geschieden eer het te laat is. Khan, als eenig loon voor mijne sedert twintig jaren bewezene diensten, bid ik om het leven van dezen edelen jongeling." — Bij den baard van den profeet — riep de surdar uit — naar het schijnt, kan ik in deze aangelegenheid slechts denken en handelen, zoo als anderen dit goedvinden."

De aankomst van den priester, een ernstig, eerwaardig man, verhinderde verdere verklaringen. Eene stilte, als van het graf, heerschte bij zijn binnentreden in de kamer, en de stem van den Kkan daalde bijna tot fluisteren, toen hij op eenen diepen, vreesselijken toon vroeg: » kent gij dezen man en weet gij waarom hij hier is?" — Zich trotsch verheffende, antwoordde de jongeling, wiens moed hooger steeg hoe meer zijn lot onvermijdelijk scheen, en, zonder een oogenblik voor het gevaar terug te deinzen, met vaste stem: » Ik ken hem en ben gereed."

Er sidderde geene zenuw aan zijn ligchaam en slechts zijne lippen bewogen zich in een stil gebed. Men zag duidelijk dat hij zijn leven als geeindigd beschouwde. De surdar zag hem lang en scherp aan, en zijne harde despotische trekken namen plotseling de uitdrukking van bewondering en verbazing aan. » Jonge man," zeide hij langzaam en vriendelijk: » gij hebt eene zware proef doorgestaan, maar even als het kostbare metaal reiner uit den smeltkroes komt, zoo is ook aan den moed en de standvastigheid, welke gij bij deze gelegenheid hebt aan den dag gelegd, een grooter loon beschoren. Gij zijt vrij, maar gij moet nog eenigen tijd bij ons vertoeven; want het zou niet voegen, dat gij van ons scheid, zonder het regt van gastvrijheid genoten te hebben; dat zou den naam van den surdar van Erivan evenzeer schaden als dien van den hussein der Kurden. En wat u betreft, ging hij verder voort, zich tot YOUSSAFF wendende: O vader der domheid, wanneer zal dan dat harde hoofd eenig verstand van de hem omringende sluwe schelmen afleeren. Hoe kondt gij gelooven, dat ik aan zulk eenen gehechten en trouwen dienaar als gij, iets zou kunnen weigeren, waarvan de vervulling in mijne magt staat? En ook gij, Sirene, vervolgde hij tot den pagie (1), gij moest in deze zaak mijnen wil vooruitloopen — neen wendt u gezigt niet af — door haar, wier bekoorlijkheden u eene gevaarlijke mededingster dachten te zijn, in hare ontvlugting hulp te bieden. Ik weet wat gij met dien trotschen blik — dat zinnebeeld van uw wild bloed en opbruischenden geest — wilt zeggen, namelijk dat hooger en edeler drijfveren u daartoe aanspoorden. — Goed, het zij zoo; herinner u, dat het altijd gevaarlijk is, zelfs in scherts, de woede van den leeuw op te wekken, en dat er vele daden van eenen kortstondigen toorn zijn, die de zaken tot later berouw uitstrooiden, wanneer men te vergeefs om iederen prijs het begane kwaad ongedaan wenschte te maken. Zoo had uw ontijdig inmengen ligtelijk den jongen man het leven kunnen kosten, en veel ongeluk over anderen kunnen brengen. — En nu, eerwaarde heer, — ging hij voort, zich tot den priester wendende — nu is het aan u, om het werk, waartoe gij hier geroepen zijt, te volvoeren."

Op een teeken van den Khan verliet een dienaar de kamer en keerde spoedig met eene rijk gekleede, maar gesluijerde vrouw terug.

De surdar stond van zijnen zetel op en ging haar statig te gemoet, trok den sluijer weg, en onthulde het gelaat van MIRIAM. — Zij was nog altijd bleek, maar schooner dan ooit, en hare groote, donkere oogen schitterden van liefde en teederheid haren geliefde tegen; toen vestigden zij zich beschaamd op den grond.

» De wetten der christenen — zeide de Khan, terwijl een glimlach zijne scherpe trekken eene goedige uitdrukking gaf — vorderen bij zulke gelegenheden de tegenwoordigheid der ouders of voogden van de bruid. Ik zal de plaats van deze bekleeden, en heb ook voor bruidgeschenken gezorgd."

Een slaaf naderde, en bragt, op een blad van zwaar zilver, verscheidene shawls van aanzienkelijke waarde, benevens eene kroon van groote, schoone paarlen. Deze werd het jonge meisje opgezet, terwijl de surdar eenen diamanten ring van den vinger trok, en aan den priester overhandigde. Toen nam hij hare handen legde deze in de hand van den verbaasden geliefde, dien het geheele voorval als een droom voorkwam; » nu, — zeide hij tot den priester — doe gij uwen pligt."

De heilige plegtigheid was spoedig volbragt, en toen eerst ontwaakte ALEXIS tot een volkomen besef van zijn onverwacht geluk.

De jonggehuwden zonken aan de knieën van hunnen weldoener, en terwijl de jongeling vergeefs beproefde eenige dankzegging te stamelen, greep MIRIAM de hand van den Khan en bedekte die met kussen en vreugdetranen. Dit tooneel roerde zelfs de ongevoelige, aan het gezigt van ellende gewone slaven des harems, en de pagie brak in een snikken uit, terwijl de ruwe soldaat zich afwendde, om zijn gevoel te verbergen. — Maar de aanvoerder zelf, met het strenge, donkere gelaat, die deze snelle afwisseling van ellende en angst tot geluk en vreugde veroorzaakt?... toen hij op het jonge knielende paar nederzag, bemerkte men een oogenblik eene krampachtige ontroering over zijne gelaatstrekken, misschien de eerste die men ooit op dit wilde gezigt gezien had; maar zij was spoedig bedwongen, toen hij, zoo ernstig en rustig als voorheen, de kamer verliet, en in korte, maar niet strenge woorden bevel gaf, eene uitgezochte schaar voor den volgenden dag in gereedheid te houden, om zijne gasten met eer en veiligheid over de grenzen naar de Russische voorposten te brengen.

(1) Deze omstandigheid met den pagie zal den meesten reizigers in het Oosten, die de gestrengheid der Oostersche étiquette ten opzigte der vrouwen kennen, vreemd en onwaarschijnlijk voorkomen. — Om hunnen twijfel weg te nemen, moeten wij hen op het zonderlinge karakter van den surdar verwijzen, die, wanneer hij eenmaal zijnen zin op iets gevestigd had, zich door wet nog gewoonte, noch door de eerwaardigste zeden terug liet houden. De bijzondere omstandigheden betreffende het leven van dezen pagie, werden mij en den graaf N. — mijnen reisgenoot — door den prins M. O., een' Georgischen edelman, medegedeeld, die bij verschillende gelegenheden in vredestijd, of liever in de somtijds plaats vindende wapenstilstanden, des surdars gast geweest was. Hij beschreef haar in de schilderachtige kleeding der Kaukasiërs, als eene buitengewoon schoone, maar eigenzinnige en grillige vrouw. Men hield haar algemeen voor eene vrouw uit den Kurdischen stam, en uit het geslacht van den surdar. De Khan hing haar van ganscher harte aan, en zij bezat eenen grooten invloed op hem, dien zij echter — ter harer eere zij het gezegd — steeds ten gunste der ongelukkigen aanwendde.

---

## Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een verzoek van den heer *A. Mos*, koopman binnen deze stad, en strekkende tot Hun Edel Achtbare toestemming om zijne Kaarsenfabrijk, wijk C. no. 215, te verplaatsen in zijne Zeepziederij op de Beek, wijk E. no. 70, vroeger toebehoord hebbende aan mevrouw de wed. *Cremer*;

Noodigen bij deze uit alle degenen die mogten vermeenen bezwaren te hebben tegen de daarstelling dier fabriek in laatstgemeld pand, die bezwaren vóór den 15den dezer maand schriftelijk aan Hun Edel Achtbare in te dienen, zullende op geene bezwaren, na voorschreven tijd ingekomen, worden acht geslagen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

*Arnhem*, den 1sten mei 1841.

---

Een Gehuwd PERSOON, sedert twintig jaren onafgebroken, in de Notariële praktijk werkzaam, voornamelijk in plaatsen van den eersten rang, thans echter buiten betrekking zijnde, zag zich gaarne, vooral in het belang van zijn gezin, ten spoedigste wederom als zoodanig geplaatst; onverschillig waar, doch liefst in eene der Provinciën Zuid-Holland, Utrecht of Gelderland. De hierop reflecterenden worden verzocht zich omtrent nadere inlichtingen *franco* te adresseren onder Letter O. H. Bureau *Handelsblad.*

---

† † † De uitdrukking in de aankondiging van † † *J. P. FOWARGE*: »dat hij is verhuisd † van uit het huis van den Schoenmaker *JANSSEN* in de Turfstraat" BEZIJDEN DE WAARHEID zijnde, geeft de ondergeteekende door deze daarvan kennis, vermits hij nooit met *J. P. FOWARGE* hetzelfde huis bewoond heeft.

*J. JANSSEN*,
Turfstraat A. N°. 4.

---

## P. PERIN,
*in de Bakkerstraat, te Arnhem,*

heeft de eer bekend te maken, dat hij wederom uit *Parijs* ontvangen heeft een aanzienlijk assortiment ZIJDE VOOR PARASOLS EN PARAPLUIE'S, naar den laatsten smaak; — voorts eene groote verscheidenheid van MAROQUIS en extra mooije KINDER-PARASOLS van Zijde en Katoen.

Bovengenoemde Goederen zijn mede te bekomen in zijnen WINKEL TE *NIJMEGEN*, in de Broederenstraat, Wijk B N°. 707, alsmede te *TIEL*, schuins over het Stadhuis.

Hij maakt, overtrekt en repareert alles wat in zijn vak voorkomt; beveelt zich in ieders gunst en belooft de meest prompte en civiele bediening.

---

† † † Op Zaturdag den 8sten Mei, des Avonds § § ten 8 ure, zal, in het Logement *de Kroon* † *van Holland*, de beroemde Kunstenaar *STRAUDT* zijne talenten laten hooren.

---

NAAM- EN RANGLIJST VAN DE OFFICIEREN.

De Boekhandelaars *J. NOORDUIJN EN ZOON*, te *Gorinchem*, zullen in het laatst van Mei uitgeven, eenen herdruk van den *Tienden Jaargang* der Naamlijst, bijgewerkt tot ultimo April, à 90 Cents bij inteekening en *f* 1.20 buiten inteekening, wordende de bestellingen hierop alom aangenomen.

*Door hen is dezer dagen uit het fonds der heeren VAN DER HEIJ EN ZOON aangekocht:*

I. *W. VAN DEN HOONAARD*, *Rekenboek voor de Scholen in het Koningrijk der Nederlanden*, 4 stukjes, met de Antwoorden en de Handleiding. *Achtste druk.*

II. *C. G. SALZMAN*, *A, B, C en Leesboekje, of aanwijzing om op de natuurlijkste wijze het lezen te leeren;* 2 stukjes, met platen. *Derde druk.*

III. *C. G. SALZMAN*, *Leesboekje voor Kinderen*, tot schoolgebruik, 3 stukjes. *Negende druk.*

IV. *J. VAN WIJK Rz*, *Rekenboek voor de Scholen in ons Vaderland*, 4 stukjes, met de antwoorden. *Elfde druk.*

*Ten behoeve van Leesgezelschappen hebben zij heden verzonden:*

LENTEKNOPPEN. Een viertal oorspronkelijke romantische Verhalen uit vroegere tijden. Met een vignet, à . . . . . . . . *f* 2.80.

*Bij hen zijn nog weinige exemplaren voorhanden van:*

*H. C. DRESSELHUYS*, *laatste belangrijke Verhalen uit de lijfstraffelijke Regtspleging*, 2 deelen, met vignet, à . . . . . . . *f* 5.00.

*Voorts hebben zij uitgegeven en is alom te verkrijgen:*

*A. MOLL en C. VAN ELDIK*, *Practisch Tijdschrift voor de Geneeskunde, in al haren omvang*, waarvan thans de *Twintigste Jaargang* het licht ziet en nog *twee*, tot op dit oogenblik geheel complete exemplaren, te verkrijgen zijn à . . . . . . . *f* 129.10.

*Bijvoegsel op het Staatsblad in het Koningrijk der Nederlanden*, voor de jaren 1829 tot 1840, à *f* 7.80 per Jaargang. (*De eerste Aflevering van 1841 is ter perse.*)

*A. J. VAN DER AA*, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*, onder medewerking van ongeveer 50 Vaderlandsche geleerden, 1ste en 2de deel, buiten inteekening à *f* 17.25. Men leze omtrent dit belangrijk werk de gunstige beoordeelingen, in alle Tijdschriften voorkomende. (*Het derde deel is ter perse.*)

*F. CLATER*, *de Paardenarts of de kunst om zijne Paarden zelf te genezen.* Vermeerderd en verbeterd door B. J. C. RUNDERS, Veearts der 1ste klasse, aan 's Rijks Veeartsenijschool te *Utrecht*, à . . . . . *f* 2.10.

*Nieuw volledig Handboek der Kookkunst*, leerende het bereiden van alle soorten van spijzen; het vervaardigen van Compoten, Geleijen en Saladen; het inmaken en confijten van Vruchten enz., alsmede het zamenstellen van een groot aantal Taarten en Gebakken, Glazuren, IJzen, Crêmes, Warme, Koude en Geestige Dranken, Ratafia's, Vruchtwijnen en azijnen, à . . . . . . *f* 2.80.

*De Volmaakte Geldersche Keukenmeid*, onderrigtende hoe men verschillende spijzen op eene smakelijke en min kostbare wijze kan koken, stoven, bakken en braden; alsmede het inmaken en droogen van allerlei Groenten; het zouten en rooken van Vleesch; het maken van Worsten en de bereiding van uitgezochte Confituren, Tinkturen, enz. *Achtste vermeerderde en verbeterde druk.* à . . . *f* 1.20.

*NOEL & CHAPSAL*, *Grammaire Française;* de *Exercices* en de *Corrigé's*, elk voor den geringen prijs van . . . . . . . . 40 Cts.

*FÉNÉLON*, *les Aventures de Télémaque, fils d'Ulysse. Nouvelle Edition, munie de l'explication des mots et des phrases difficiles*, à . . . . . . *f* 1.00.

## LEES HIER!

Men meent het geachte Nederlandsche publiek en vooral diegenen, welke gewoonlijk hunne landgenooten voorbijgaan om vreemde gelukzoekers te bevoordeelen, geene ondienst te doen, met het volgende vooral, uit den *Times* van zondag 25 april ll., over te nemen.

MANSION-HOUSE. — STADHUIS.

*De heer MALLAN, Tandmeester.*

De vele verzoeken om inlichting omtrent de wijze, waarop de beschuldiging van mevrouw FOLKARD tegen den tandmeester MALLAN, van Ludgate-hill, als zich op eene bedriegelijke wijze meester gemaakt te hebben van 100 p. st., onder belofte haar van een best gebit te voorzien, eindelijk is beslist, hebben ons doen besluiten hiernaar naauwkeurig onderzoek te doen, en zijn ons, dien ten gevolge, de navolgende daadzaken bekend geworden:

De klaagster heeft herhaalde malen voor sir PETER LAURIE moeten verschijnen, verwachtende den heer MALLAN daar te zullen ontmoeten; maar deze persoon heeft zich daar nooit vertoond. Zijn procureur schreef aan sir PETER LAURIE een' brief, waarin hij zich over zijn' (des procureurs) niet-verschijnen verontschuldigde, en tevens meende, dat, daar zijn client genegen was alles te doen wat mevrouw van nut konde zijn, hij geene noodzakelijkheid zag de zaak verder in regten te vervolgen. Mevrouw FOLKARD, vergezeld van den heer HOBLER JR., zeide aan sir PETER LAURIE, dat zij, nadat de zaak in de nieuwsbladen vermeld was, van den heer MALLAN twee doozen had ontvangen, bevattende ieder eene rij tanden, welke, wanneer zij al voor monden gemaakt waren, dan toch zeker voor monden, geheel verschillende van den haren, daar de eene veel te groot en de andere veel te klein voor haren mond was. Buitendien waren zij van de slechtste en gemeenste soort, en zij dacht er niet aan, die dingen ooit in haren mond te zullen plaatsen.

Sir PETER LAURIE zeide; dat het ten duidelijkste bleek, dat de heer MALLAN vreesde tegen de beschuldiging op te komen, en dat er een groot bedrog had plaats gehad. Verder adviseerde hij, dat mevrouw de twee bovengemelde gebitten aan eenen zijner zaak kundigen tandmeester zou ter hand stellen, en hem verzoeken de waarde er van te bepalen, terwijl hij zelf nog eene dagvaarding aan den heer MALLAN zou sturen om te verschijnen en zijne zaak te verdedigen.

Mevrouw FOLKARD verklaarde, bij hare volgende verschijning op het stadhuis (*Mansion-House*) dat zij het gevoelen van een' beroemden tandmeester nopens den prijs der twee gebitten had ingewonnen, welke haar verzekerd had, dat zij geen vijf p. st. waard hadden. Onderscheidene personen waren, zeide zij, op eene gelijke wijze door den heer MALLAN behandeld geworden, doch had men haar verzekerd dat hij naar Amerika vertrokken was, om daar zijne kans bij de inboorlingen te beproeven. De heer HOBLER JR. zeide, dat hij eenen brief ontvangen had van eenen heer, die aan zeker dagblad verbonden was, welke brief een verhaal bevat van hetgeen tusschen hem en den heer MALLAN gebeurd is en tot opheldering van de handelwijze des genoemden tandmeesters kan dienen. Hij heeft dezen brief aan sir PETER LAURIE ter hand gesteld. Het volgende is daaruit ontleend:

» Indien de verklaring, welke ik u hierbij mededeel, in eenigen deele aan de zaak van mevrouw FOLKARD kan dienstig zijn, of zoo mijne persoonlijke getuigenis u van nut kan wezen, wanneer de zaak weder het onderwerp van geregtelijk onderzoek mogt worden, — dan ben ik geheel tot uwe dienst. In de maand mei l. l. werd ik uitgelokt door de snorkende advertentiën van Mr. MALLAN, van Ludgate-hill, om bij hem te gaan, ten einde mij twee tanden te laten vernieuwen, welke ik door een toeval verloren had. Hij onderzocht mijnen mond; verzekerde mij van zijn weergaloos talent, niet alleen in het verhelpen van het door dat toeval verlorene, maar, wanneer ik er in wilde toestemmen, ook het gebrekkige in het achterste gedeelte van mijnen mond te laten herstellen, dan zou de geheele kunstmatige schikking zoodanig aan de verwachting beantwoorden, dat ik niet bemerken zou dat de tijd of het toeval mij eenig ongemak veroorzaakt had. Ik was nog al slim op mijne manier. Ik zeide, dat ik aan zijne bekwaamheid twijfelde, en, hoewel ik gaarne het gebrek verholpen had, ik toch geen geloof hechtte aan zulke beloften; dat, indien hij voor de gevraagde som (10 p. st. 10 sh.) zich wilde verbinden mij een geheel stel te maken en hetzelve mij eene maand wilde laten proberen, ik er dan toe over zoude gaan, doch dat ik niets wilde vooruitbetalen of deponeren, noch op eenige andere voorwaarden in eenige schikking wilde treden. Ik gaf hem mijn adres, opdat hij onderzoek naar mij konde doen, en na deze mijne order en den prijs er van door hem geboekt te hebben gezien, voegde ik er mijnen naam en mijn adres bij. Hij zoude mij toen naderhand doen weten of hij mijnen voorslag aannam en ze mij op de door mij bepaalde voorwaarde kon leveren; maar ik hoorde verder niets van hem, ofschoon ik twee- à driemaal bij hem aan huis bengeweest en mijn adres heb achtergelaten: zoodat ik hieruit besloot dat hij de proef niet durfde aannemen. Drie maanden later werd eene verzegelde doos aan mijn kantoor afgegeven, waarbij gevoegd was een brief van eenen procureur, welke inhield dat hij order had mij een stel tanden te doen geworden, dat ik aan den heer MALLAN besteld had en niet was komen afhalen, en dat, wanneer de som, daarvoor bepaald, niet dadelijk werd betaald, hij tevens order had mij in regten te vervolgen, enz. Hierop volgde eenige dagen later eene dagvaarding; en daar ik onderrigt was dat zulk eene aflevering van een stuk werk, hetwelk nutteloos was ten zij gebragt op de plaats waar het moest dienen, geene aflevering volgens de wet was, zoo verzette ik mij hiertegen. De secondary en de jury waren, echter, van een ander gevoelen; maar verminderden toch den eisch, als eene soort van te-gemoet-koming op vijf p. st.

Te huis gekomen, zag ik, voor het eerst, het doosje met de tanden eens na, en het gedeelte, voor het bovenste van den mond bepaald, beschouwende, bemerkte ik, dat het voor mijnen mond niet kon gemaakt zijn, daar er verscheiden voortanden in geplaatst waren, die bij mij nog stevig en gezond zijn. Ik ging toen met een' vriend, als getuige, een bezoek afleggen bij den heer MALLAN, legde hem het onwedersprekelijke bewijs van zijn schelmstuk voor, en dreigde hem, de zaak te zullen ruchtbaar maken. Hij scheen verbluft, en zeide, dat het van het begin af aan een misverstand was geweest, dat de zaak was doorgezet zonder zijn medeweten, en de tanden gezonden waren zonder dat hij ze onderzocht en nagezien had. Hij nam haastiglijk het slecht bewerkte stuk weg, en stelde voor, mij een ander gebit te maken, (voor hetwelk hij eene nieuwe maat nam) met een *gouden verhemelte*, veren enz. hetwelk ten minste 30 guinjes zou waard zijn. Eenige dagen hierna werd het nieuwe proefstuk zijner kunst in mijnen mond geplaatst; kort daarop werd ik ernstig ongesteld; mijn mond ontstak zoo zeer, dat ik slechts het zachtste voedsel kon nuttigen. Ik ging bij den kunstenaar, die mij verzekerde, dat, wat de tanden betrof, alles geheel in orde was; maar de zaken namen dagelijks slechter keer; eindelijk liet ik het *metalen verhemelte* toetsen, en men verzekerde mij dat het van de slechtste soort was, en dat, ware ik voortgegaan het in mijnen mond te behouden, ik hiervan de ergste gevolgen voor mijne gezondheid zou ondervonden hebben. Van het oogenblik af aan dat ik het machine afliet, kreeg ik mijne gezondheid terug.

Sir PETER LAURIE zeide dat hij geloofde mr. MALLAN genoodzaakt te hebben een uitstapje naar Amerika te doen, en zoo is het Engelsche publiek waarschijnlijk bevrijd voor verder bedrog van dien kant. Hij kon, echter, zijn leedwezen niet verbergen over het vertrek van den tandmeester, vóór dat hij met hem eene bijeenkomst had kunnen hebben. Zijne opinie was, dat, wanneer de zaak voor de secondary was gekomen, nadat zij op het Stadhuis (*Mansion-House*) bekend was gemaakt, het vonnis geheel anders zou geweest zijn, en hij raadde mevrouw FOLKARD, den heer MALLAN in regten te vervolgen, in geval hij ooit weder in het land mogt komen. — Mevrouw FOLKARD zeide, zich geheel volgens den raad van sir PETER LAURIE in deze zaak te zullen gedragen, en hem van tijd tot tijd te komen raadplegen, wanneer zij iets omtrent den tandenmaker mogt vernemen."

(*Sunday Times*, april 25.)

---

## Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Mei 1 El 7 Palm 0 Duim; gew. 10 Duim; gev. 0 D.

---

Te Arnhem, bij C. A. THIEME Boekdrukker.